

26.022/II/PF

Betreft : *Bestuur der Directe Belastingen - Nederlandstalige brief aan een Franstalige inwoner van Voeren.*

1. *Op 1 december 1994 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) een onderzoek gewijd aan de klacht die op 14 februari 1994 door een Franstalige inwoner van Voeren werd ingediend tegen het feit dat hij van het Bestuur der Directe Belastingen een volledig in het Nederlands gesteld bericht i.v.m. het BELCOTAX systeem had ontvangen. In het adres was alleen de plaatsnaam "Fouron-Saint-Pierre" Franstalig.*

2. *Per brief van 7 oktober 1994, kenmerk N 38750-FP, hebt u het volgende meegedeeld :*

"De werkring van het "Documentatiecentrum - Bedrijfsvoorheffing - Denderleeuw" strekt zich uit over het gehele Vlaamse Gewest; deze dienst heeft geoordeeld dat het hier ging om een geval dat de toepassing rechtvaardigt van artikel 52, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Volgens het ingestelde onderzoek blijkt hoe dan ook dat toepassing diende te worden gemaakt van de artikelen 34, § 1, vierde lid en 12, laatste lid, van de voormelde wetten."

3. Het Documentatiecentrum Bedrijfsvoorheffing - Denderleeuw is een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel in hetzelfde gebied is gevestigd (art. 34, § 1, a, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken - S.W.T.).

De voornoemde gewestelijke dienst gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de taal die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier (art. 34, § 1, 4e lid).

In de taalgrensgemeenten wenden de diensten zich tot de particulieren in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd (art. 12).

Artikel 52 van de gecoördineerde taalwetten is niet van toepassing omdat het slechts betrekking heeft op de bij de wetten en reglementen voorgeschreven akten en bescheiden die afkomstig zijn van de private nijverheids-, handels- of financiëlebedrijven. Het doelt uitsluitend op het gebruik van de talen in de schoot van sommige bedrijven en enkel m.b.t. sommige types van handelingen en bescheiden die in en door het bewuste bedrijf moeten worden gesteld.

In het huidige geval gaat het om een gepersonaliseerde mededeling die uitgaat van een openbare dienst en volledig buiten het toepassingsveld van artikel 52 van de S.W.T. valt.

Bijgevolg had de voornoemde gewestelijke dienst zich tot de Franstalige Voerenaar wiens taalaanhorigheid bekend was, in het Frans moeten richten.

4. De V.C.T. acht de klacht ontvankelijk en gegrond en verzoekt u, voor zover zulks nog niet is gebeurd, het omstreden bericht te vervangen door een identiek Franstalig document. Zulks conform artikel 58 en niet 59 van de S.W.T.

De V.C.T. dringt erop aan dat er in de toekomst geen verwarring meer zou ontstaan tussen de bepalingen die van toepassing zijn, enerzijds, op de betrekkingen tussen openbare diensten en particulieren, en, anderzijds, op de handelingen en bescheiden gesteld door nijverheids-, financie- en handelsbedrijven als bedoeld door artikel 52 van de S.W.T.

Dit advies wordt gestuurd aan de klager.